

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábellyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

Halottak napján.

Nagy csak az Isten, kihez mérten bármi a nagy mindenségben kicsiny, parány, elenyésző csekélység. Minden Isten nagyságát hirdeti, élet és halál egyaránt erről beszél. Erről szól a bokorban dalt zengő madárka; a virág kelyhén levő harmatesepp; a felhőkbe nyúló bércek ormai szintugy, mint a tündöklő nap; a szelid hold s a ragyogó csillagok táborá. S a gondolat árjában uszó lélek önkénytelenül is e nyilatkozatot ültéri az ajkakra: „Nagy vagy óh egek királya, neked minden térd hajol, hatalmad ég s föld csodálja!”

Indokoltnak találjuk azért a koszos költő ama fölsőhajítását:

„Isten, kit a bölcs lángesze föl nem ér,
Csak titkon érző lelke ohajtva sejt:
Léted világít, mint az égó
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”

S mégis az ember, e parány lakója a földnek, az örök alkotó által beleje lehelt égi szikra világánál keres, kutat. Igen, mert „cogito, ergo sum”, mondja a bölcs, „sum, ergo cogito”, mondja a pihenést nem ismerő elme.

Az élet és halál; a lét és nem lét ellentétes fogalmának megfejtése bizonyára egyik legfontosabb tárgyat szolgáltat mindenkori a tevékeny emberi elmének. Ezért szól így a költő:

„Lenni, vagy nem lenni
Kérdések kérdése,
Melynek nehéz, kétése,
Szép a megfejtése.
Nagy kérdés, a melyet
Ha mélyen vizsgálók,
Még több kérdéseknek
Mélyére találók.

Boldog ki a gondolatok labirint-

jából kiigazodni képes, kinek utját a hit szövétneke fényvel hinti be s a mindenható Isten előtt tisztelettel halolva meg, eként kiált fel a költővel:

„Buzgón leomlok színed előtt, dicső!
Majdan ha lelkeim zárából kikél,
S hozzád közel járulhat, akkor,
A mi után eped, ott eléri.
Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de oh, nem, — nem lehet a gonosz,
Mert a te munkád: ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják!”

Ah, mennyi csontot takar Istennek keze! Ki tudná megszámlálni azok millióit, kik születtek, éltek s ma már sírban porladoznak? . . .

Van-e ember e földtekén, ki többször-kevesebbszer ne állott volna haldokló mellett; kinek szeméből valaha elhunyt kedveséért ne hullott volna könnyek zápora?

Ki irhatná le a keserűség árját, mely eltöltte kebelét a hitvesnek, midőn élete hű társát ragadta el melőle a kéréhetlen halál? . . .

Hol van a toll, a mely a maga egészében, avagy csak vázolni is képes volna a szülők nélkül maradt árvák bánatát, keservét? . . .

Vagy mit szólunk a szeretett gyermek elvesztése miatt zokogott szülőkről, kiknek szívökben emészto fájdalom dult, szemökből könny hullt alá? . . .

Bizonyára a temetők sírhalmái míg egyrésztől csendesen pihenők porait fedik, addig más részről az élők bánatának emlékeztető bus jelei.

Keressük fel azért lélekben e sirokat, de ne zárandokoljunk testben vásárt ütni a látszat kedvéért; vigyük magunkkal a soha nem hamvadó jó emlékezet világító fátyláját, nem pedig lobbanó mécs mulékonylángját...

Im kiküzdve már a szent szabadság,
De már a kigyó is ott sziszeg —
És egy sötét átkos pillanatban
Reá csap és — szívén csipi meg.

És — megcsörren a kegyetlen béklyó
Ádáz dühvel tombol a pribék —
A szabadságnak felkent hőseit
Egymás után keresztire vívék.
Jertek! itt ebben a „Gyász szobában”
Hullasatok égő könyveket.
Szolga kornak törpe ivadéki
Itt — ha tudtok — hát felejtsetek!

Mint zarándok Megváltó sirjához
Jertek ide hazám népei,
Hogy kell édes hazánkat szeretni
Itt tudjátok csak megérteni.
Itt gyuljon fel szívetek hő lángja
Itt nyíljék imára ajkatok —
Édes hazánkért élni, meghalni
Ide jertek — itt tanuljatok!

Gicey.

Barangolás a temetőben.

— Halottak napján. —

Sem az iskola, sem az élet, sem a szinpad, sem a társadalom nem tanított engem annyira, mint — a temető . . .
Szeretem az enyészetnek, a pusztulásnak ezt a fenséges rút birodalmát, az ő, — lázbeteg rémes arcához hasonlóan kipirult — zizegő leveleivel; a halál után is ékesenszólvó vegyes lakosságával; és vegyes látogatóival, kik közül az egyik telesírja zsebkendőjét, hogy a látszat tanúságot tegyen fájdalomról, a másikkak

Mit ér a sirok kivilágítása, a fejfák koszorúkkal felékesítése? A valódi fájdalom kerüli a külső látszatot; a valódi érzés vissza riad a pompa, csillogástól . . .

Ah, láttam én már — s mások is láthattak sokat — nagy fennszóval jajveszékölő hitvest gyászokorsóra borultan . . . s ime rövid időn a gyászfátyolt menyegzői ruha cserélte fel! . . .

Hányszor történik, hogy a szülők gyászravatalánál siránczó gyermekek tettetett fájdalma legott elmulik, mihelyt a dus örökség birtokukba jut! . . .

Szinpad az élet s rajta több-kevesebb tehetség és sikerrel igen sokan vig és szomorú játék chaoszában forgolódnak aocesiát, miként az önzés kielégülésének szükségé hozza magával. A látszat kedvéért mindent tenni, a húság oltárára áldozatot vinni mennyien hajlandók, míg a szív rejtekébe zárt fájdalom csak keveseknél otthonos.

A szív öröm és bánat magába ölelésére egyaránt képes, de „az Isten képére és hasonlatosságára” teremtett ember hajlandóbb csak örömmel adni helyet szívében s minden igyekezete a bánat felhőinek tova üzése felé irányul . . . S mégis ha jó a „halottak napja”, koszorút vesz és visz, mécsét helyez a sirokra, bár nem sokszor gondol is a sirokban nyugovókra! . . .

Nem kell minékünk napot jelölni ki, melyen gondolatunkat a sirok hazája felé s az ott porladozókra irányítsa a divatos megszokás! Ki őszinte szeretettel viseltetett sírban nyugvó övéi iránt, az mindig hiven őrzi szívében az elköltözötteknek drága emléket, s még az öröm, boldogság ön-

meg nincs szava, nincs könyve a gigász-erőt is meghaladó lelki szenvedéstől.

Ugy szeretek az enyészet birodalmában barangolni egyik sírtól a másikhoz, hogy elolvashassam azokat az érdekes, tanúságos történetkéket, a mik a fejfákra vannak írva, azok számára, a kik tudnak olvasni — a sorok közt! . . .

Ápolta, gondozta, dédelgette és a fáradozásának volt is foganatja: késő ősszel még két rózsza virított egy parányi ágán a szép rózsafának.

Mikor völégényének megmutatta s az mámorittasan legeltette szemait azon az ábrándos, karcsu alakon, a ki ilyen gyönyörűséggel tudta ápolni a virágait, — le is vágta parányi himző-ollójával mind a kettőt.

S az egyiket a boldogan mosolygó völégény gomblyukába tűzte, —

a másikat harmatossá tette a könyvével, idegesen széjjelcibálta szírmait és épen most hinti, lopva, titkon, egy magános sirra. Annak a sirjára, a ki nem volt völégénye soha, mert elrabolta tőle a nagy Kaszás, hideg leheletével egy perc alatt széjjelfujva ezen tündér-álmát, szövevényes, édes ábrándjait, szédulta multját, jelenét és jövőjét; de nem tudta megfagyasztani a szívét, nem volt képes kitörölni agyából az Emlékeztést a halott iránt: az első szerelmet. Az a szerelem, a mit völégénye házához visz, az csak másod virágzás, mint az a rózsza, a mit gomblyukába tűzött.

Vasráccsal körülvett, diszesen kivilágított virágos sírhalom . . .

Galambösz haju fiatal asszony térdel előtte, Fekete gaze-ruhája csipkén vastagon a por — észre sem veszi; patakzó

ként kínálkozó perceiben is folytonosan ott van eszében, állandóan lakozik szívében az igaz bánat emléke s eként imádkozik Istenhez: „Atyám, ki bánatom sötét éjjelét megvilágítani öröm fényugártólóvétel életem egére, segélj, hogy benned vetett hittel haladhassak mindenkor az élet ösvényén, az öröm mámorától óvd meg lelke-met!” . . .

Fájdalmunkat zárjuk szívünkbe, mert azt valódi nagyságában felfogni más képes ugy sem lehet; a tettetést pedig kerüljük!

Mennyi nyomort enyhíteni, mennyi könnyet felszáritni volna képes az emberiség csak ama mécses s koszos árával is, melyeket önzése tömjén füstjével évenként a sirokra helyez! Ez nem jól van így! Ily különöségekkal, pompával Isten előtt kedves dolgot aligha cselekedhetni!

Fonjunk koszorút a soha nem hervadó emlékezet virágaiból kedveseink sirjára, s lobogtassuk ott az örök szeretet Vesta tűzét . . . S mindenek felett ne feledjük Jézus szavait: „Arról ismernek meg titeket az emberek, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek!”

Dombi Lajos.

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képvisellete mult hó 31-én és folytatólag e hó 1-én rendes közgyűlést tartott Gencsy Sándor polgármester elnöksége alatt.

Jelen voltak: Trusza Lajos, Hubert József, Márkus Flórián, Némethy Zsigmond, Gámentzy Lukács, Szabó Ferenc, Farkas Ferenc, Schönstein István, Orosz Simon,

könyveiből ázsúr-szélű battiszt zsebkendője facsaró víz már — s a fájdalom forrása még mindig nem akar kiapadni.

Kisérője a rácsos kerítéshez támaszkodva, málázva nézi a zokogó asszonyt s minden percben idegesen rángatózó arca tanúságot tesz róla, hogy annak az asszonynak minden könyve egy tör-szurás az ő szívének és minden sóhaj, a mi előtör kebléből őt vádolja. De hát késő . . . késő . . . Volt — nincs — és nem is lesz soha többé. A ki a sírban nyugszik, az többé nem ébred fel, akár mennyit sir is anyja mellette, és akár mennyit epezt is magát apja, önmagát vádolva haláláért . . .

A márvány keresztre ez van írva — a sorok között:

Nappal kártyázott a fiú, éjjel meg csak az orpheumban érezte jól magát — s fogyott a pénz bőven. Aztán jött az adósság csinálás. Végül hamis váltók apja nevére, a miket rendszeren valódiaknak ösmert el a szegény bolond édes apa, bizva fia ígérétében: hogy megjavul.

De mikor olyan nehéz — szinte lehetetlen megjavulni!

Az apa hát végső eszközhöz nyult: nem adott több pénzt; a fiú még végsőbbhöz: golyót röpített agyába . . .

S a szegény szülők zokognak a roszt fia sirjánál, önönmagukat vádolva haláláért.

Minek is van szív?!

*

Ilyen jó szülei lehettek annak a vézna, halvány arcú, rongyos kis leánynak, ki néhány lépésnyire az előbbi sírtól, koszorut helyez egy fekete keresztre, az apja sirjára.

Árva. Anyját nem ösmerte, rokoni jóság sovány kosztján vegetál, mióta apja

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Szabadságharci emlékek kiállításán.

Valóság volt-e, vagy csak egy álom?
Magamban tűnődve kérdezem.
Rege, melyet őz apa elbeszél
Övének csendes éjjelen?
Óh nem, nem álom, mert ime látom
Dicső kornak szent emlékeit —
Lelkennék minden hurja megrezdül
S valami csodás tűz felhevít.

Im egy helyen annyi szent ereklje,
Ennél szentebb templom nem lehet —
Szolga kornak törpe ivadéka
Kulcsold imára itt kezedet.
Áhitattal borulj le a porba,
Lelked' szent érzelem hassa át,
Itt minden, minden arra tanít meg,
Hogy miképpen imádd a hazát.

Itten vagyok e templomban én is
A dicső kort vissza álmodom,
Itt is — ott is egy-egy szent ereklje
Beszél hozzám csodás hangokon.
Meglébben a zászló tépett rongya,
Ágyu dörren, kél harci moraj;
Itt biztatón zug fel: „Előre!”
Ott fájón kél egy végső sóhaj.

Győzelmes hadak üdv-kiáltása —
Im a szent ügy diadalra jut.
A nagy apostolokkal körében
A nemzet megváltója: Kossuth.

Barbolovics Alimp, Bikfalvi András, Klein Ferenc, Lisztay Imre, Réner Albert, Láng József, Weinberger Kálmán, Brüll Lipót, Brüll Farkas, Herschli Sámuel, Brüll Károly képviselő, — Faragó Sándor t. ügyész, Hulimka Sándor r. kapitány, dr. Kálmán Ignác t. orvos, Kedves György v. pénztárnok, Grieger György állatorvos és Virág Lajos főjegyző.

A vámszedési rendszabály m. kir. belügyminiszter ur ő nagyméltóságának idei 46,687. sz. a. kelt rendeletéhez képest módosított.

A marhavágás, husvizsgálat és huskimérés tárgyában alkotott szabályrendelet Szilágymegye törvényhatósági bizottságának f. évi 13. számú határozatának megfelelően átalakított.

A város javadalmához tartozó fekvősegeknek nyílt árverésen lett bérbeadása, miután a régi városház telek az eddigi 18 frt 50 kr. helyett 24 frt 50 kr-ért, — a kölesdombi föld az eddigi 8 frt 01 kr. helyett 17 frt-ért, — a mál alatti föld az eddigi 11 frt helyett 15 frt 05 kr-ért, — a szent-hegy alatti föld az eddigi 11 frt 25 kr. helyett 13 frt-ért, — a nyíres és bükki föld az eddigi 34 frt 51 kr. helyett 55 frt 01 kr-ért, — a csermegetti föld az eddigi 56 frt 20 kr. helyett 108 frt 88 kr-ért lettek kiadva, helyben hagyatott.

A magyar vízszínház egyletnek bizonyság megajánlása iránti felhívása, — alap hiányában — tudomásul vétetett.

Polgármester jelentése, mely szerint vármegyénk alispánja a városi összes pénztárnak ez évi szeptember hó 18. és 19. napjain megejtett vizsgálata alkalmával azokat teljesen rendben találta, örvendtes tudomásul vétetett.

Polgármesternek azon jelentése, hogy Sz.-Somlyótól Margittáig tervezett helyi érdekű vasút kiépítése iránt a mozgalmak megindult a ezen vasút kiépítésére Klobusický Béla földbirtokos engedélyt szándékozik kiszolgáltatni, örömmel vétetett tudomásul s kijelentette a közgyűlés, hogy a mennyiben ezen tervezett vasút kiépítése kereskedelem és ipar, stratégiai tekintetben pedig országos érdekkel bíró szempontból városunkra nézve felelt fontos, a jelzett vasút kiépítését erkölcsileg és anyagilag támogatni kész.

A városi tisztviselők és kezelő személyzet részére a vágás alatt levő korláti erdőből 1—1 öl tűzifa adatott.

Hulimka Sándor r. kapitány részére a községi bírósági teendőknél az 1889. év folyamán való végzéseért megazavazott 100 frt jutalomdíjból még kifizetetlen 60 frt összeg kiutaltatott.

Jolbe József városi számvevőnek — csekély fizetése és terhes elfoglaltságaira tekintettel — az 1892. év folyamán kifizetendő 50 frt jutalomdíj összeg szavaztatott meg.

A helybeli gör. kath. fiú és leányiskola részére egy öl tűzifa adatott.

Volt városi mérnök, már néhai Bund Vilmos részére adott 60 frt fizetési előleg leiratni rendeltetett.

A város felügyelete alatt álló kised. ovoda ingatlan vagyonának a város által átvétele iránti vásár szerződésnek kiállítására t. ügyész utasított s felhatalmazás adotta arra nézve, hogy ezen szerződést a város nevében polgármester, a kised. ovoda nevében pedig Bölöni Sándor városi képviselő írják alá.

meghalt. Az egylet, melynek tagja volt, eltemetette az apát tisztességesen; — az árva tartsa fenn magát, a hogy tudja!

De hát mit tud egy gyermek?

Sokat . . .
Hónapok óta gyűjti azokat a filléreket, a miket imitt-amott ajándékkul kapott, mikor mint „a házmaster nevelt leánya” levelet, csomagot vitt föl egyik másik lakónak. És hónapok óta összegyűjtött annyit, hogy épen kitelik belőle egy csínált virág-koszorú, meg egy olaj-mécs az apja sírjára.

Hogy mi lesz azután? . . . Nem kutatja. Én sem tudom.

De szeretném megőlelni ezt a vézna testet, megcsókolni ezt a fonnyadt arcot, mert megtanított reá, hogy a világ nem olyan rossz még, a milyennek mondják: van még ember — ha kevés is — a ki nek nem az ész, hanem: a szív parancsol.

*
Alig lehet megősmerni, hogy ez is sir volt valamikor . . . Az eső megverte, a szél kiszáraztotta, porhanyóvá tette, — profán emberek, a kik a sírokat sem tisztelik, letaposták — s nem volt, a ki gondozza. Ki sincs világítva, virágkoszorú sincs rajta.

A ki benne nyugszik, a ki benne porlad sem az életben, sem a halál után nem ősmerte — a koszorút. A rózsából csak a — tövis jutott neki osztályrészül a mig élt; — vad csipkebokor nőtt magától a sirja mellé — halála után.

Pedig ez az ember többet tett hazá-

A városi szolgálk részére egy-egy fél öl tűzifa megazavaztatott.

Surányi Ferenc mértékhiitelesítőnek 40 frt fizetési előleg adatott.

A legtöbb adót fizető városi képviselők névsora az 1892. évre következőkben állapítottatott meg:

Rendes tagok: „Szilvania” takarékpénztár 1452 frt 69 és fél kr, — báró Bánffy Albert utódai 519 frt 64 kr, — regále bérlők képviselőiben Adler Jónás 450 frt 47 kr, — Trusza Lajos lelkész 192 frt 17 kr, kétszerese 384 frt 34 kr, — dr. Kálmán Ignác orvos 171 frt 16 kr, kétszerese 342 frt 32 kr, — Hubert József 316 frt 83 kr, — Szénási Miklós ügyvéd 150 frt 90 kr, kétszerese 301 frt 80 kr, — Tamko Bertalan ügyvéd 126 frt 97 kr, kétszerese 253 frt 94 kr, — Brüll Lipót 242 frt 30 kr, — id. Szabó Ferenc 241 frt 44 kr, — Krasznamagyei takarékpénztár 233 frt 64 kr, — Józsa Gyula gyógyszerész 113 frt 78 kr, kétsz. 227 frt 56 kr, — Orosz Simon ügyvéd 112 frt 06 kr, kétsz. 224 frt 12 kr, — Weinberger Kálmán 219 frt 48 kr, — Hercfeld Elías 202 frt 90 kr, — Láng Mór és fia 183 frt 82 kr, — Lukácsffy Ödön ügyvéd 91 frt 54 kr, kétsz. 183 frt 08 kr, — Páskuj József 178 frt 96 kr, — Somogyi Kálmán ügyvéd 85 frt 45 kr, kétsz. 170 frt 90 kr, — Brüll Sámuel 162 frt 22 kr, — özv. Hubert Ivánné, képviselve dr. Ajtai Endre által 159 frt 29 kr, — br. Bánffy Zoltán 157 frt 26 kr, — Nagy László lelkész 78 frt 14 kr, kétsz. 156 frt 28 kr, — Bölöni Sándor ügyvéd 76 frt 04 kr, kétsz. 152 frt 08 kr. — Póttagok: gróf Bánffy Béla utódai 152 frt 05 kr, — Ruszka Ignác 149 frt 68 kr, — id. Páskuj István 140 frt 97 kr, — Kisa József mérnök 69 frt 15 kr, kétsz. 138 frt 30 kr, — Brüll Farkas 137 frt 54 kr, — Veverán József ügyvéd 68 frt 44 kr, kétsz. 136 frt 88 kr. A mennyiben ezen névsorban felvett Szabó Ferenc és Bölöni Sándor választott képviselő is benne vannak, felhivattak nevezettek 15 napi záros határidő alatt nyilatkozni az iránt, hogy ezen, avagy választott tagsági helyüket tartják-e meg. Végre ezen megállapított névsornak a törvény intézkedéséhez képest közzététele elrendeltetett. y—

Vidéki ünnepek.

— Lapszemle. —

Fentebbi cím alatt az „Egyetértés” szerdai száma vezércikkét hoz. Megrójja ebben azon lábrakapott szokást, mely jelenleg Magyarországon igazán dühöng, hogy t. i. 5—10—15 éves jubileumot ünnepelnek hol itt, hol ott kétes értékű személyes érdemek adórolása kedvéért.

A jubileumok, ünnepségek mai napság csakugyan kezdenek unalmasokká lenni. Nincs azok legnagyobb részében eszme, tartalom, nincs azoknak üdvös hatása.

Egy kis dinom-dánom, néhány izetlen, alatt járó pohárköszöntő, egy kis katzenjammer: — azután vége. Ez a mi korunk igazán szeret mindent elnyúni.

Említt lap a hétköznapi ünnepélyességeket elítélve rámutat az olyanokra, melyeknek van értelme, célja, üdvös, lelkesítő hatása.

Cikkéből — mely miuket, szilágysági-

jáért, mint ötvenen azok közül, a kik márványos sírban nyugsznak ott.

Szegény! . . . Poéta volt. Magyar poéta, a ki éhen halt . . .

*
Nem tudom mi vonszol el a márványos síroktól, hogy ezek közt a gondozatlan sírok közt maradjak. Mintha a lelkem jobban rokonszenvezne ezekkel!

Előérzett talán, hogy majd, ha egykor kötelességem teljesítése közben engem is utólr a Nemezis — ilyen sírban fogom átaludni az örök álmot! Meglehet.

Avagy talán, mert a tanúság többi? Az is bizonyos.

Ime, meg egy olyan sír, mint az előbbil Ilma találta meg benne az örök nyugodalmat. Ilma, kinek nincs vezetékneve . . . Nem azért fekszenek egymás mellett a poetával, mintha egymáshoz tartoznának; — nem is azért, mintha a sírásó tudta volna, hogy némi analogia volt a két élet között, — hanem mert egyiknek sem volt pénze, a min eltemessék s az ilyenek egy helyre kerülnek.

A egyik: a poéta — lelkét bocsátotta dalaiban a t. c. publikum rendelkezésére; a másik: a leány meg azt a porhüvelyt a mi a lelkét magába zárja. Aztán egy sorsra jutottak mind a ketten: — a kifacsart citrom sorsára.

*
Megérdemelte, mert bűnös volt, hogy a kifacsart citrom sorsára jusson, — gondolja magában, a ki azt hiszi magáról, hogy ő reparája az erkölcsöket és én a

akat is érint, — kivesszük a következő sorokat:

. hazánk egy-némely vidékén valóban kitűnő férfiaknak emlékezetét ünnepelek, s így a lokális érdekeken és érzelmeken magasan felülemelkedő, nagyobb nemzeti törekvéseket, fennkölt eszméket ébresztenek az elhunyt elődök példán okulni és lelkesedni tudó élő nemzedékben.

Ily ünnep ment végbe Gömörmegyében, melynek közönsége az András-tyak emlékezetét elevenítette fel; ünnepre készül Szilágymegye, melynek közönsége Wesselényi Miklósnak fog szobrot emelni; ily ünnepra készül Nagyvárad városa, mikor Szent László király szentté avatásának nyolcszázados évfordulóját kívánja megtartani. Az oly férfiak emlékezte, a minők Wesselényi meg az András-tyak voltak, bizonyára hazafias eszméket keltenek az őket ünneplőkben. Az egész magyar nemzet jóakaró támogatására érdemes Szilágymegye közönsége, a mikor kultuszt csinál ama férfiú emlékének, a ki fényes tehetségeivel, magaröptü lelkesedésével, akaratának rendithetetlen erejével mindig önfeláldozó módon szolgálta a haza ügyeit.

Annak az ünnepnek, melyre Nagyvárad készül, meg épenséggel nem volna szabad szűk, lokális határok között maradnia. Szent László városa bizonyára leghivatottabb arra, hogy a szent király emlékét őrizze, meg is illel az ünnep rendezésének dicsősége; de abban részt kellene vennie az egész nemzetnek s nagy hiba lenne, ha ezt az alkalmat tisztán egyházi szempontból fognák fel; ha Szent-Lászlóban csak az egyház ünnepelne a szentet, a nagy király iránt való kegyelet lerovásától pedig távol tartaná magát a nemzet.

Gömörmegye, Szilágymegye és Nagyvárad-város példáján okuljon az ország vidéke; ne csak élő méltóságoknak rendezzen jubileumokat; hanem legyen rajta, hogy igazi nagy alkalmak megünnepelése által isápolja népében a magyar állam fentartásához okvetlenül szükséges eszméket és törekvéseket.

Egyházi adomány.

Viski Pál zoványi ev. ref. lelkész urtól vettük a következő sorokat, melyek közlésére készséggel adunk tért lapunkban.

Folyó évi október hó 7-én halt meg Zoványon Viski Lászlóné született Kiszely Juliánna 71 éves korában. Pár hét múlva — október 23-án — férje Viski László 92 éves korában. 54 évig valának egymásnak boldogított. Az ur kegyes volt hozzájuk, ugy akarta, hogy mint Baucis és Filemon, ne lássák egymásnak halálát. A drága nő előre ment el pár héttel; az agasztán fáj lelki szeméire pedig csendes álmot bocsátott az ur. A sírban aztán ismét találkoztak.

Az irt vallásos kedélyű nő 54 esztendőn keresztül adta — nemes lelkétől indítva — a szent kegyeret az uraszatájára. Annyi idő alatt egy alkalom sem mult el, hogy a lelki éhezők kielégítéséről ne gondoskodott volna.

A vallásos kedélyű öreg szülők halála gyermeke Tekintetes Viski János urtól ma reggel vevém az alább olvasható levelet:

„Nagytiszteletű lelkész ur! Feledhetetlen jó édes anyám és édes apám halála emlékére, az ide csatolt egy drb. 100 frt név-

nyakát szeretném kifacsarni annak, a ki így vélekedik!

Miért volt bűnös?

Mert szeretett valakit és annak oda adta magát? Bűn ez? Avagy az ő bűne az, hogy az a valaki elhagyta? Neki kellett bűnhődni ezért? Ha nem, — hát akkor miért lökte őt ki a társadalom a kebeléből? Mert nem a csábító? S ha kilökte, miért nem gondoskodott róla, hogy legyen miből megélnie? S ha nem gondoskodott más róla — nem kellett-e neki magának gondoskodni magáról? Mindenki csak úgy gondoskodhat magáról, a hogy tud s a hogyan lehet. A mi nincs azt nem lehet eladni.

Nem azért jutott ilyen sorsra, mert bűnös volt, hanem mert kicsi volt — a bűne. Nagyobbá kellett volna tennie! Hazudni, tettetni kellett volna, akkor köztiszteletben lehetne még most is, mint sok más azok közül, a kik illatos boudoirokban, persa szőnyeggel bevont sóphán — nem a megélhetés — hanem egy percnyi élv miatt — kárhoznak el. Ezeket dobja ki magából a társadalom. És dobja utánuk a csábítókat. Akkor elősmerem, hogy igazságos!

*
Milyen bolondokat mond az ember néha; — gondolom magamban, mialatt hazafelé ballagok.

Iszen, ha mind azokat kidobná a társadalom — akkor mi maradna meg — társadalomnak?!

Dr. Steiner Mór.

értékű 15,358 számú 17 drb. szelvényvel olátott magyar regale kártalanítási kötvényt a zoványi ref. egyháznak adományozom; azon kikötéssel, hogy annak kamata az uri szent vacsorához szükséges kenyér s a menyinyiben jutna a bor beszerzésére fordíttassék. Ha azonban lesznek időnként oly kegyes adakozók, kik a kenyeret és bort kiszolgáltatván, azoknak pénzért megvétele szükségtelessé válnék: ezen esetben a kamat más nélkülözhetetlen egyházi kiadás fedezésére fordíttassék. Minden esetre akaratom az, hogy e kis tőke állampapirban elhelyezve mindenkor megtartassék és csak is a kamatja használtassék fel a jelzett módon az egyház javára. Midőn tehát a Nagytiszteletű urat ezen szerény adományomról értesíteném — az egyháztól tisztelettel kérem, hogy ezt elfogadni sziveskedjék Teljes tisztelettel maradván Zoványon, 1891. november 2. Nagytiszteletű lelkész urnak alázatos szolgálja Viski János m. k.“

E nemes tett nyújtson vigasztalást a rövid idő alatt oly sokat vesztett szerető szívnek!

Ingatlan birtok változások.

A sz.-s o m l y ó i kir. járásbírósg területén. Szabó Juon luj György megvette Szabó Péter f. b. 1 drb. szántóját 18 frt-ért; — Marosán Marjuka Pap György né ajándékba kapta Pap György badacsonyi összes birtokát; — Veres Ferenc megvette Ösz Mihály né borzasi 2 drb. kaszáló 1 drb. szántóját 122 frt-ért; — Nyírsán Nyikuláj Farkas György boronamezői 1 drb. szántóját 15 frt-ért; — Dombi András Dombi János né goroszlói 1 drb. szántóját 40 frt-ért; — Bálint P. András és neje ugyanannak goroszlói 1 drb. szántóját 40 frt-ért; — Argyelán Va zalika Tulbure György kr.-horvati összes birtokát 80 frt-ért; — Demjén György Demjén János hosszumezői 1 drb. szántóját 30 frt-ért; — Katona Sándor Kovács Mihályé illosvai 1 drb. szántóját 70 frt-ért; — Burger Benjámin és neje Hatzel Florian és neje ippi 1 belsőséget 450 frt-ért; — Rád Gábor gr. Bánffy Róza jázsi 1 belsőséget 20 frt-ért; — Balog F. József és neje ifj. Szabó József kárástetleki 1 szántóját 15 frt-ért; — Szabó K. J. Bálint és neje Szabó Gy. Imre kárástetleki 2 drb. legelőt 20 frt-ért; — Szabó Józsi József Barta Bálint kárástetleki 1 drb. legelőt 41 frt-ért; — Répás János Tárca Floaré Szinza és Anna a.-kuznaci 1 drb. belsőséget 80 frt-ért; — Szoponye Nuc és neje Marosán Vaszalika s társai a.-kuznaci 1 belsőséget 87 frt-ért; — Bocán Macedon Brumár Ille a.-kuznaci 4 drb. kaszálóját és 5 drb. szántóját 150 frt-ért; — Hosszu Nutz Répás Péter a.-kuznaci 1 drb. szántóját 25 frt-ért; — Zima József és neje Kovács Mihály né kémeri 1 drb. szőlő és 2 erdőbeli illetményét 49 frt-ért; — Tóth Péter és neje Szalárdi András kémeri erdőbeli illetményét 35 frt-ért; — Görög András Görög Bálint kémeri 1 drb. szántóját 30 frt-ért; — Varga Mihály és neje ugyanannak 1 drb. szántó 30 frt-ért; — Pernyes Kószán és neje Haraklái Pál lömperti 1 drb. szántóját 45 frt-ért; — kk. Osváth Ferenc, Érszéb és Anikó Kádár András né nagyfalusi 1 drb. szántóját 25 frt-ért; — Heller Mihály But Juon pecselyi 1 drb. szántóját 45 frt-ért; — Nagy Károly Kurta Floaré somlyi 1 drb. szántóját 26 frt-ért; — Gottlieb József és neje Hajduk Andrák szécsi 1 drb. szántóját 25 frt-ért; — Prián Ille özv. Dágos Péterné és Ádám szécsi 1 drb. szántóját 40 frt-ért; — id. Páles Lászlóné Kovács Istvánné somlyói 1 belsőséget 20 frt-ért; — Gile Juon á Nuculaj gr. Bánffy Róza váraljai 1 belsőséget 200 frt-ért; — Kis F. Ferenc Gozman Kati varsolei 2 drb. szántóját 70 frt-ért; — Bálint György Bálint Péter varsolei 1 drb. belsőséget 50 frt-ért; — Orbán László és neje Vig P. Ferenc zoványi 1 belsőséget 500 frt-ért; — Kovács Dániel és neje ugyanannak zoványi 1 drb. kaszálóját 175 frt-ért; — Szarvadi Péter ugyanannak zoványi 1 drb. szántóját 300 frt-ért.

A z i l a h i kir. járásbírósg területén. Németh Mitrofan és neje megvette Barbu Szimion vármegyei ingatlanát 20 frt-ért; — Ujvárosi Istvánné Nagy Mihály zilahi ingatlanát 80 frt-ért; — Mihály Mózes és Károly Nagy Sándor dobroni ingatlanát 50 frt-ért; — Pap Sándor Fát Anyiszia ökörítói ingatlanát 100 frt-ért; — Barosán Petre Papp Tógyer haraklányi ingatlanát 30 frt-ért; — Barburán Vaszalika Móbo Jógyer esőmörői ingatlanát 70 frt-ért; — Lőke Lajos Csapó Eszter kis-dobai ingatlanát 7 frt-ért.

A t a s n á d i kir. járásbírósg területén. Fülel Sándor megvette Fülel László érkvási belsőségből illetményét 300 frt-ért; — Fülel László és neje Bulki Győrné érkvási házias belsőséget 600 frt-ért; — Marosán János Pap Nuc a.-szopri egy drb. szántóját 10 frt-ért; — Pákai Ferenc Barbara Flóri s társai p.-sz.-miklió szőlőjét 28 frt-ért; — Feuman József és neje Opre Vaszalika és neje zálnoki belsőséget 270 frt-ért; — Varga György Tyezan és társai Weisz Mózes a.-szopri két drb. erdőrészt 300 frt-ért; — özv. Bakos Jánosné Bakos Floaré érszodorói összes birtokilletményét 200 frt-ért; — Pap Ágnes és Szabó József Mogyóré Elek m.-csaholyi házias belsőséget 120 frt-ért; — Kovács Elek és neje ugyanannak m.-csaholyi összes többi ingatlanát 125 frt-ért; — Dobán Kószán és neje Pakurár Anna o.-csaholyi összes birtokilletményét 50 frt-ért; — ifj. Tarkó Vaszalika a dóki Rabló Ononé girskutai összes birtokilletményét 6 frt-ért; — Kis István és neje Puskás Miklós és társai érmindszenti belsőségből illetményét 238 frt-ért; — Eszényi Béla és Ödön örökölték néh. Eszényi Bertalánné peéri összes birtokát 378 frt 80 kr értékben; — Orosz János ár. megvette Rusz Juon és neje zálnoki egy drb. szántóját 10 frt 22 kr-ért; — Gróza János megvette Pap László t.-szántói egy belsőséget 200 frt-ért; — Vanc Pável á Onoluj Marosán Iléana s társai a.-szopri birtok illetményét 40 frt-ért; — Weinreb Márton és Pap János ár. megvették Alexucán Vaszalika s társai zálnoki összes birtokát 278 frt-ért.

A z s i b ó i kir. járásbírósg területén. Lőb Mór árverésen megvette Szoka Juon kendermezői 1 ház és 15 drb. földből $\frac{1}{4}$ -od részét 35 frt 42 kr-ért; — Pap Vaszalika Gold Izsákné galgói 1 ház kerttel 80 frt-ért; — Medve Anna örökölte Medve Stefántól náprádi 1 ház és 8 drb. földből $\frac{1}{4}$ -od részt 210 frt-ért; — Beringe Mária és társai Beringe Gavrilla inói 1 ház és 6 drb. földét 22 frt 20 kr-ért; — Marosán Nikuláj és Jozsip Pap Floaré és Marosán Juon farkas-mezői 1 ház és 14 drb. földből $\frac{1}{4}$, részt 200 frt-ért; — Szarka Gligor s társai Szarka Vononé szamos-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasókörzség lapja. Hiteles forrásokból álló értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatának változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tartalma tették az „Egyetértést” népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérdekesebb és legteljesebb hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő és gazdák közönsége nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi és társadalmi tudósításainak bőségével és alaposságával már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos és a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, annyi regényolvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarsággal fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 ft 80 kr, negyedévre 5 ft s egy évre 20 ft. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Kiadó lakás.

A városházzal szemben 3 szoba és egy mellék szobából álló lakás, külön udvarral (a Morvai-féle nyomdahelyiséggel), bérbe kiadó. Értekezhetni Bölöni Sándor ügyvéddel, vagy a r. cath. plebánián.

Ezennel közhirrét tétetik, hogy a liferálásból kimaradt 3000 darab nagyszerű, ugynevezett

»Huszár« ló-pokróc

gyors pénzszükség miatt a gyári áron alul adatik. Ezen kitűnő pokroccok 190 cm. hosszúak és 130 cm. szélesek, színes csíkokkal vannak ellátva, vastag mint a deszka, meleg mint a bunda, míg a készletben tart, most csak

darabja

1 ft 68 kr.

párja

3 ft 30 kr.

Továbbá 4000 db. kitűnő minőségű ujdona

vászon ágylepedő á 1 ft,

2 méter hosszú, 145 cm. széles, ezelőtt 2 ft 50 kr. volt.

Megrendeléseket postautánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközöl

„FEKETE” bécsi áruháza „a magyar koronához”

Wien, Margarethen, Rüdigerasse 1/55.

6-12

Fábrý József

divatáru háza, fa- és vasbutor raktárak és képviseltek, — kispiactér, (régí városház épület mellett) saját ház.

Van szerencsém tudatni, hogy fivérem Fábrý István üzletéhez beltagnak belépett, s az üzletkörükkal teljesen megbízva van, kérése irányában is a T. vevő közönség szíves pártfogását. Együttal van szerencsém tudatni, hogy most Bécsben fenlétem alkalmával nagyobb bevásárlásokat tettem, s igen előnyös árak mellett női és férfi divatárakban, továbbá butorokban versenyképes árak mellett igen szép árukat szolgálhatok. Ujdonságok folyton érkeznek.

Teljes tisztelettel:

Fábrý József.

Fentebbi tudósításra hivatkozva, tisztelettel értesítem a T. vevő közönséget, hogy bátyám Fábrý József üzletében beltagnak beléptem, az üzleteknek vezetését átvettem, nagyobb városokban tekintélyes kereskedőknél szerzett tapasztalatok folytán azon helyzetben vagyok, hogy a T. vevő közönséget legszolidabb kiszolgálás által kielégítek, s főszálat fogok fordítani, hogy folytonos ujdonságok, legdivatosabb árukkal, jutányos árak mellett a T. vevő közönség becses bizalmát megnyerjem. — Becses pártfogását kérése,

Fábrý István,

Fábrý József divatáru ház beltája.

Fábrý József

divatáru háza kispiactér, saját ház, Sz.-Somlyón.

Legnagyobb gyári raktár: férfi és női divatáru kész ruhák, felsők, bundák, 2000 pár férfi, női és gyerek lábbelik, gyapju-szövetek, pipere áruk, vásznak, paplanok, matrácok, ingek és többféle fehérneműk, téli áruk, kalapok legnagyobb raktára, lámpák, porcellánok; fa- és vasbutorok, nádszékek, divánok, varrógépek, tükrök, zongora, cimbalom, vas pénztár, szobapadló mázak gyári raktára.

Most érkezett valódi karlsbadi cipők és eszímák, egyedüli raktára, gyapju-szövetekből öltönyöket legdivatosabban saját üzleti szabóm által készíttetek. Jutányos ár, szolid kiszolgálás biztosítatik.

BALLO JÁNOS,

ezelőtt:

TELEGDY MÁRTON

fűszer-, papír-, könyv-, norinbergi és diszműáru kereskedése Szilágy-Somlyón.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m.:

női és férfi lábbelik, china-ezüst éteszközök, tálcák és gyertyatartók, alpaca, pakfong, vörös és sárga réz sodrony és acélárak, stájer asztali evő és zsebkések, legfinomabb ollók dísz és pipereáruk teljes választékban, virágtartók, uti bőröndök, kézi táskák, szivar és pénztárcák, vadász és lovagló eszközök, sáboók, új városi ostorok, selyem és alpaca esernyők, valódi tajtékárak, pipák esibukok, száraz, szepőkák és borostyánkőárak, a legismertebb porosz- és csehországi gyárakból gummiöltönyök, plaide-ok, valódi orosz bagaria áruk, asztal, ágy és szobaszőnyegek és ablakfüggönyök. — Férfi kalapok raktára, Brünner-féle biztos petroleum lámpák, mosdó garnitúrák, Thonet-féle nádszékek, tükrök, varrógépek, angol hámkenők valódi finom illatszer szappanok, hajkenők tiszta-ujlaki bajuszpedrő, Bayley-féle esbouquet, valódi prágai keztyűk nők és urak számára.

Debreceni István gőzhengermalom liszt-raktárának

árjegyzéke.

Dara, asztali nagy sz. 100 kg.	20 ft — kr.
Királyliszt . . . szám 0.	18 ft — kr.
Darakiwonat . . . 1.	17 ft 50 kr.
Sütőliszt . . . 2.	17 ft — kr.
Lángliszt . . . 3.	16 ft — kr.
Kifőliszt . . . 4.	15 ft — kr.
Zsemlyeliszt . . . 5.	14 ft — kr.
Fehér kenyér I. . . 6.	13 ft 50 kr.
„ II. . . 7.	13 ft — kr.
Barna „ I. . . 8.	10 ft — kr.

Fűszerárak árjegyzéke.

Cukor, finom, süveg száma 1 kg.	—42.
„ „ klgként	—44.
Kávé, cuba „	2.10.
„ gyöngy „	2.10.
„ ceylon „	2.—.
Rizskása, finom „	—32.
„ közöns „	—24.
„ Rangon „	—20.
Gyöngykása „	—32.
Milly gyertya „	—46.
Takarék „	—32.
Petroleum, amefikai petroleum	—26.

Készpénzfizetés mellett.

Egész szákkal megfelelő engedélynyel.

Továbbá: napernyők, férfi fehér, színes és oxford ingek, valódi vászon zsebkendők jótállás mellett, első minőségű pottendorfi kötéspamut, legfinomabb háromszáru angol varrócéna, valamint mindenféle gépselymek és cérnák, író, rajz és iskolaszerek, meritett. gyári, csomagoló s levélpapírok és borítékok, Khun-féle réztollak, legfinomabb írók és pecsétviasz, gyermekjátékok, ételhordó és mindennemű kosarak, kávéskannák, olajtartók és mosógépek. nagy raktára.

Valódi francia pezsgő. Szilágysági kitűnő borok.

Elfogadok megrendeléseket könyvekre és bármely szakmába vágó cikkekre, s azokat pontosan, gyorsan és jutányos áron eszközölöm. Postai megrendelések gyorsan teljesíttetnek az eredeti árban.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérése,

mély tisztelettel:

39-52

Balló János.